

РЕШЕНИЕ

№ 5147

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2789** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./, депозирана чрез юрисконсулт Х. К., против Решение №486/25.01.2024 г., постановено по АНД №9405/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 106–и състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН] на А.. Със същия на ЕТ "П.-85-П. 3., [населено място], общ. Столична е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл.187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП, за нарушение по чл.102, ал.2 ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, но в ал.7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл.179, ал.3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл.167а, ал.2, т.8 ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението. Претендира се разноски,

на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

Ответникът, ЕТ "П.-85-П. 3., [населено място], общ. Столичнана е изразил становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН] на А.. Със същия на ЕТ "П.-85-П. 3., [населено място], общ. Столична е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл.187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДВП, за нарушение по чл.102, ал.2 ЗДВП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 23.04.2021 г., 14:45 ч., по път А-6 км 50+427 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, товарен автомобил-влекач марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 21000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, се движил в Столична община, като за посоченото превозно средство изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, доколкото няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. От направена справка за собственост на заснетото МПС е установено, че собственик е ЕТ „П.-85-П. 3.“. Нарушението е установено с устройство №10182, представляващо част от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 ЗП. За констатираното нарушение бил издаден оспореният електронен фиш.

От изготвените доклад от Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДВП и 2 бр. статични изображения – фотоснимки е установено, че на посочените в електронния фиш дата и място е регистрирано движение на товарен автомобил-влекач марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като е посочено, че за въпросното МПС не фигурират данни за платена пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, доколкото няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Тези фактически констатации обаче са опровергани от изисканата на етапа на съдебното следствие справка от „Интелигентни трафик системи“ АД /“ИТС“ АД/, ведно с приложен технически запис (лог) от посочената дата и тол история, от които е установено, че конкретният тол сегмент №177911002 е заплатен на 23.04.2021 г., 14:44:50 ч, като номерът на декларацията е ID 7328173927186297249.

От изисканата по инициатива на СРС информация от А. е установено, че точното местоположение на посоченото в електронния фиш устройство, част от Електронната система за събиране на пътни такси, съвпада с мястото на твърдяното

нарушение.Процесният пътен участък не е бил сигнализиран с пътен знак Д 25.1/25.2, макар да е включен в списъка на пътищата, за които може да се събира такса за ползването му към отразената в санкционния акт дата.

От приобщения по делото договор въззивният съд е приел, че на 01.03.2020 г. ЕТ „П.-85-П. 3.“ е сключило съглашение с „ИТС“ АД относно предоставяне на услуги за електронно събиране на пътни такса на база изминато разстояние. От постъпилата от доставчика справка е установено, че на посочените в електронния фиш дата и час към процесното МПС е асоциирано бордово устройство, което е функционирано правилно.

При така установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че процесният електронен фиш е издаден при наличието на допуснати неотстраними съществени процесуални, довели до ограничаване правото на защита на въззивника. Това е така, тъй като отговорността на жалбоподателя-ЕТ /собственик/, въз основа на санкционната норма на чл. 179, ал. 3б ЗДвП, касателно пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т.2 ЗП, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл.10б, ал. 1 ЗП, следва да бъде реализирана по общите правила в ЗАНН, а именно посредством съставянето на АУАН и НП, не и чрез издаване на ЕФ. Според СРС ускорената процедура за санкциониране с електронен фиш е приложима единствено за водачи /физически лица/, които управляват пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена винетна такса по чл.10, ал.1, т.1 ЗП.

Като друго основание за отмяна СРС е посочил липсана на поставени пътни знаци Д 25. 1 „За използването на пътя се изисква платена винетна или тол такса“ и Д 25.2 „За използването на пътя се изисква платена тол такса“, които да обозначат, че процесният пътен участък е част от платената пътна мрежа.

Изводи за материална незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш СРС е извел от изисканата на етапа на съдебното следствие справка от „Интелигентни трафик системи“ АД /“ИТС“ АД/, ведно с приложен технически запис (лог) от посочената дата и тол история, от които е установено, че конкретният тол сегмент №[ЕИК] е заплатен на 23.04.2021 г., 14:44:50 ч, като номерът на декларацията е ID 7328173927186297249. Според СРС тези писмени доказателства, които не са оспорени от страните, опровергават фактическите констатации в доклада от Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, че на посочените в електронния фиш дата и място е регистрирано движение на товарен автомобил-влекач марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за което не фигурират данни за платена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, доколкото няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаване.

Отделно от всичко това въззивният съд е приел, че дори да се допусне, че данните в доклада от Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП съответстват на обективната действителност, административните органи напълно неоправдано са negliжирали изискванията на чл.2, §7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО (Регламент (ЕС)

2020/204, OJ L 43, 17.2.2020, p. 49–62), съгласно която разпоредба „Доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство“.

Като е приел, че протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на въззивника, като отделно от това е налице некоректно приложение на материалния закон, СРС е отменил обжалвания пред него ЕФ.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, X. касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на констатиране на процесното нарушение законодателят е бил предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179_ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.

10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ".

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в. (ал.4). Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.4б, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е приел, че за нарушението по чл.178, ал.3б ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона. Това е достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

За пълнота на изложението и с оглед изведените от СРС изводи настоящият

касационен състав намира, че следва да посочи, че изцяло споделя и останалите доводи на въззивния съд за отмяна на процесния ЕФ, мотивирали го да приеме, че същият е незаконосъобразен, а именно липсата на информация за поставени пътни знаци Д 25.1 и Д 25.2 и установеното в хода на въззивното производство, че конкретния тол сегмент №177911002 е бил заплатен. В тази връзка неоснователни са възраженията на касатора в противен смисъл. Доколкото въззивният съд е изложил подробни аргументи в подкрепа на изводите си, настоящият съдебен състав счита, че не следва да ги препивтаря, като препраща към тях на основание чл.221, ал.2 АПК.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №486/25.01.2024 г., постановено по АНД №9405/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 106–и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.